

SCRISOARE CIRCULARĂ DECEMBRIE 2010

Vă salut din inimă pe toți, iubiții mei frați și surori din întreaga lume cu Cuvântul din 1 Tesaloniceni 2:13: *„De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți.”*

De la chemarea mea, Dumnezeu cel Atotputernic m-a însoțit pe parcursul unei jumătăți de secol în călătoriile misionare în cele 155 de țări, dintre care 15 sunt țări islamice. Așa cum s-a întâmplat cu Eliezer, El mi-a dat har întotdeauna în aceste călătorii (Gen. 24) și din toate națiunile a chemat afară oameni care cred așa cum spune Scriptura. Toți cei ce fac parte din Biserica Mireasă pot veni la izvor ca Rebeca și să bea din apa vieții și să mănânce din pâinea vieții. Duhul Sfânt îi călăuzește în tot adevărul prin vestirea Evangheliei.

Încă din zilele lui Avraam, Dumnezeu a spus mai dinainte ce se va întâmpla atât cu Israel cât și cu Biserica. Prin Avraam, care L-a crezut pe Dumnezeu de la prima întâlnire și a fost ascultător (Geneza 22:1-19), toate neamurile de pe pământ au fost binecuvântate: *„Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.”* (Geneza 12:3, Romani 4:17, Galateni 3:6-14 și alte versete). În Isaia 49:6 citim: *„El zice: „Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea, Te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.”*

De la bun început Dumnezeu a cerut credință și ascultare, prin care suntem uniți cu El. Necredința și neascultarea îi desparte de Dumnezeu chiar și pe cei aleși. Putem vedea acest lucru la poporul Israel și în Biserică. Atunci chiar și toată închinarea celor credincioși este în zadar. Domnul Însuși a spus aceasta despre Israel, poporul Său de legământ: „*Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești.*” (Matei 15:8-9).

Prin prorocul Ieremia, Domnul Dumnezeu a spus: „*Ci iată porunca pe care le-am dat-o: „Ascultați glasul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul vostru, iar voi veți fi poporul Meu; umblați pe toate căile pe care vi le-am poruncit, ca să fiți fericiți.*” (Ieremia 7:23). Și El i-a mustrat cu următoarele cuvinte: „*Cum puteți voi să ziceți: „Suntem înțelepți, și Legea Domnului este cu noi”? Cu adevărat, degeaba s-a pus la lucru pana mincinoasă a cărturarilor.*” (Ieremia 8:8).

Un asemenea Cuvânt ne trece ca o săgeată prin inimă: oriunde sunt instituite porunci și crezuri omenești, acolo orice închinare este în zadar. Domnul cere ca adevărații credincioși să se închine lui Dumnezeu în Duh și în adevăr. Este un *trebuie* dumnezeiesc. „*Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr.*” (Ioan 4:23-24). Acest lucru este de o importanță extremă: adevărata închinare poate fi adusă doar de cei ce sunt în Cuvântul adevărului și în Duhul lui Dumnezeu. La o examinare mai atentă, orice închinare făcută de oameni este fără folos și în zadar pentru că ei au propriile lor învățături, propriile lor idei și crezuri (Marcu 7:6-9). Acest lucru se aplică astăzi fiecărei biserici, fiecărei denominații și fiecărei religii pentru că ele se găsesc la mii de kilometri distanță de vestirea și practica biblică originală pe care le-au înlocuit cu propriile lor învățături și dogme.

Doar credința adevărată și personală legată de o trăire personală a mântuirii, așa cum a avut-o Avraam, contează. Credința

vie este ancorată în făgăduințele lui Dumnezeu; ea duce la ascultare și ne leagă de Dumnezeu. Sub primul legământ, inima rămânea neschimbată; Cuvântul era scris atunci pe table de piatră. În Noul Legământ, prin puterea răscumpărării înfăptuite, Dumnezeu dăruiește o inimă nouă, un Duh nou – Duhul Sfânt – și o viață nouă, veșnică, dumnezeiască celor care cred în Isus Hristos printr-o trăire a mântuirii. Chiar și astăzi este vorba despre singura și adevărata credință biblică și despre ascultarea deplină față de Dumnezeu și Cuvântul Lui.

Evanghelia veșnic valabilă, originală, care a fost vestită de apostolii însărcinați de Domnul înviat, este predicată acum tuturor neamurilor spre mărturie (Matei 24:14). La sfârșitul timpului de har, cei ce se lasă chemați afară vor fi călăuziți înapoi la început, la învățătura apostolilor. Aceasta este singura și adevărata temelie biblică (Fapte 2:42, Efeseni 2:20). Doar ceea ce a făgăduit Dumnezeu prin prorocii Săi în Vechiul Testament și este scris în Sfânta Scriptură se împlinește în Noul Legământ. Apostolul Petru ne-a lăsat-o scris în felul următor: „*Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească.*” (1Petru 1:12).

Dumnezeu a avut în vedere un plan de mântuire înainte de întemeierea lumii. El a vrut să aibă fii și fiice și de aceea S-a descoperit în Fiul, Cel întâi născut dintre mai mulți frați, Singurul prin care am primit înfierea (Galateni 4:4+5). Dumnezeu a dat făgăduințe pe care El le-a împlinit și de asemenea sunt făgăduințe care își găsesc împlinirea acum, înaintea revenirii lui Hristos. Toți adevărații copii ai lui Dumnezeu sunt ca și Isaac copii ai făgăduinței; ei cred Cuvântul făgăduinței și primesc Duhul făgăduinței (Romani 9:8, Galateni 4:28, Efeseni 1:13).

Biserica Mireasă este acum chemată afară din toate națiunile și este călăuzită în Cuvântul făgăduinței și astfel este pregătită pentru revenirea Mirelui.

Venirea pentru Mireasă

Noi așteptăm acum a doua venire a Domnului nostru, care este descrisă de 19 ori ca REVENIRE în Noul Testament. Făgăduința revenirii a venit chiar de pe buzele iubitului nostru Domn și Mântuitor; este scris în Ioan 14: „În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” (vers. 2-3).

În Evrei 9:28 citim despre prima și a doua venire: „Tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului ci ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.” Amin!

Apostolul Petru a scris despre această temă în 2Petru 1:16: „În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui.” (Matei cap.17, Marcu cap.9).

Apostolul Iacov ne-a încurajat cu cuvintele din cap. 5:7: „Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie.”

Pavel a scris de trei ori doar bisericii din Tesalonic despre această temă deosebit de importantă: „Ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi (care au murit în Hristos).” (1Tesaloniceni 3:13).

„Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui

arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.” (1Tesaloniceni 4:14-16).

„Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Isus Hristos.”
(1Tesaloniceni 5:23)

Fratele Branham a vorbit despre cele trei veniri ale lui Hristos care sunt în legătură cu Biserica Mireasă:

**„El a venit o dată să-și răscumpere Mireasa Sa.
El vine data următoare la Răpire pentru a-Și lua Mireasa Sa.
El vine din nou pentru Împărăția de o mie de ani cu Mireasa Sa.”**
(18 martie 1962).

În Matei 25:1-10 se vorbește din nou despre venirea Sa ca Mire: *„Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!”*(vers. 6). Fecioarele înțelepte care sunt gata la revenirea lui Hristos formează Mireasa și vor intra împreună cu Mirele în odaia de nuntă (vers. 10).

În Apocalipsa 19:7 citim: *„Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit.”*

Chiar și în ultimele capitole ale Apocalipsei este vorba tot despre Mireasă. În cap. 21:2 se spune: *„Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.”*

„Apoi unul din cei șapte îngeri, care țineau cele șapte potire pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!” (vers.9).

În ultimul capitol ni se arată în cele din urmă deplina concordanță între Mire și Mireasă: *„Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!””*,

și cine aude să zică: „Vino!”, și celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată!”(vers.17).

După aceasta, la fel de serios ca și la început, vine avertizarea că nimic nu poate fi adăugat la cuvintele prorociei din această carte și nimic nu poate fi scos din lucrurile scrise în ea (Apocalipsa 22:18-19; 1:1-3).

Alte venituri

În Matei 24:29-30, Domnul nostru a spus: „Îndată după acele zile de necaz „soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor vor fi clătinate.” Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.”(Matei 24:29-30).

Această venire cade în perioada de timp de după răpire, chiar după marele necaz și nu are nimic de-a face cu Biserica Mireasă. Este în legătură directă cu pecetea a șasea, care face introducerea în ziua Domnului. În această pecete este spus: „Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele.” (Apocalipsa 6:12).

Deja în Apocalipsa 1:7 este anunțat: „Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.”

Si evreii vor plânge atunci, așa cum este scris în Zaharia 12:10b: „Își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic cum plânge cineva pe un întâi născut.”

În fiecare text din Scriptură se găsește cheia pentru evenimentul care are loc. Este ușor de recunoscut când este vorba despre o altă venire și nu despre revenirea lui Isus Hristos pentru a-Și

lua acasă Mireasa. Aceasta se aplică și textului din Matei 25:31-46: „Când va veni Fiul omului în slava Sa cu toți sfinții îngeri, va șede pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre...”

În 2Tesaloniceni 1:7-8 este vorba din nou despre o altă venire: „Și să vă dea odihnă atât vouă, care sunteți întristați, cât și nouă, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui, într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos.”

De asemenea, venirea din Apocalipsa 16 nu are nimic de-a face cu răpirea Bisericii Mireasă. În timpul celui de al șaselea potir al mâniei și al pregătirii pentru bătălia de la Armagedon, vine avertizarea: „Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!” (vers. 15). Este în legătură cu ziua Domnului, așa cum reiese din următorul text: „Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.” (1 Tesaloniceni 5:2). Aici este vorba despre Israel, ca și în Zaharia 14, când Domnul vine și pune picioarele pe Muntele Măslinilor.

Domnul adresează Cuvântul din Luca 12 celor ce trebuie să fie gata atunci când El coboară după cina de nuntă: „Și să fiți ca niște oameni care așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă în dată, când va veni și va bate la ușă.” (vers. 36). Cuvântul lui Dumnezeu este desăvârșit! Amin.

„Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său” (1Corinteni 2.12)

Este doar harul nespus de mare al lui Dumnezeu faptul că noi putem așeza corect Cuvântul adevărului în conformitate cu Sfânta Scriptură. Toți frații care slujesc cu adevărat Domnului iau parte la

împărțirea hranei duhovnicești, a Cuvântului descoperit și pot mărturisi împreună cu mine, la fel ca Pavel: „...*fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să plăcem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima.*” (1Tesaloniceni 2:4).

Nu un proroc sau vreun apostol m-a chemat pe mine, ci Domnul Însuși. Ca unul trimis de El, eu nu numai că pot, dar și *trebuie* să vestesc în acest timp întreg planul lui Dumnezeu.

„*Noi, dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!*” (2Corinteni 5:20). Adevărații credincioși prețuiesc învățătura profetică și apostolică și sunt recunoscători pentru slujba care se desfășoară în acest timp și care îi aduce înapoi la Cuvântul original.

Oricine nu crede și nu acceptă Cuvântul adevărului așa cum este scris, în toate detaliile și cu privire la fiecare temă – aceasta cu privire și la revenirea lui Hristos și celelalte venituri – un astfel de om este, așa cum a scris apostolul Pavel către Timotei: „...*plin de mândrie și nu știe nimic; ba încă are boala cercetărilor fără rost și a certurilor de cuvinte, din care se naște pizma, certurile, clevetirile, bănuielile rele, zadarnicele ciocniri de vorbe ale oamenilor stricați la minte, lipsiți de adevăr...*” (1Timotei 6:4-5). Unor asemenea oameni Dumnezeu le trimite lucrări de rătăcire astfel că ei sunt osândiți ca să creadă învățături false care nu sunt altceva decât minciuni (2Tesaloniceni 2:12). Ca de multe ori mai înainte, trebuie subliniat aici încă o dată cuvântul din 2Ioan 7: oricine nu crede că același Domn care a înviat în trup (Ioan 20) și s-a ridicat în trup la cer (Luca 24:50) se va și întoarce în trup (Fapte 1:9-11), nu doar că a căzut pradă unei învățături false, dar a și devenit o victimă a duhului lui antihrist. „*Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Antihristul!*” (2Ioan 7).

Așa este scris în Biblia Scofield din care citea fratele Branham și din care citesc și eu: „...care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup...” După învierea Sa, Isus Însuși a spus: „Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele, Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu.” (Luca 24:39).

„Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.” (Fapte 1:11).

Apostolul Ioan continuă și spune: „Dacă vine cineva la voi, și nu vă aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: „Bun venit!””(2Ioan 10).

Da, cu adevărat situația este foarte gravă, căci niciodată în decursul celor două mii de ani nu au fost la lucru atât de mulți înșelători ca în timpul nostru. Și ei au ieșit chiar din mijlocul nostru: „Se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.”(Fapte 20:30).

Principalele învățături greșite, sunt:

1. revenirea lui Hristos a avut deja loc;
2. răpirea a avut loc odată cu deschiderea peceților;
3. timpul harului s-a încheiat;
4. sângele nu se mai află pe tronul de har;
5. învierea și răpirea au loc duhovnicește și ambele au avut loc deja. Cina Domnului nu mai trebuie sărbătorită;
6. așa-zisa „descoperire” despre care vorbesc ei i-a mutat pe cei ce o cred în împărăția de o mie de ani.
7. nu mesajul, ci mesagerul a premers a doua venire a lui Hristos.
8. cea mai de neînțeles afirmație este: așa cum Isus Hristos a fost pe pământ atunci când Ioan Botezătorul își împlinea slujba lui, tot așa El trebuia să fie pe pământ în timpul când fratele Branham și-o îndeplinea pe a lui.

Multe astfel de învățături nebiblice sunt răspândite.

Pe 4 decembrie 1965, cu exact douăzeci de zile înainte de plecarea sa, fratele Branham a spus următoarele în predica „RĂPIREA” și a condus de la 1 Tesaloniceni 4 la Matei 25, și anume la ceea ce se întâmplă acum: „**Mai întâi iese un mesaj care strânge poporul. Este timpul să vă curățați lămpile. Sculați-vă și pregătiți-vă lămpile.**» ... «**lată mirele vine. Ridicați-vă și curățați-vă lămpile!** » Și ele au făcut-o. Unele dintre ele au constatat, că nu aveau suficient untdelemn în lămpi. Dar este timpul pentru curățarea lămpilor. Este timpul să se vorbească de Maleahi 4, partea a doua și Luca 17. Toate aceste prorocii din Scriptură se aplică în mod desăvârșit pentru acest timp și noi vedem acest lucru printre noi.”

Da, vedem clar ce a spus fratele Branham despre Matei 25, Luca 17 și Maleahi 4. Acesta este mesajul, ultima chemare adresată tuturor celor ce sunt în viață acum. Amin! În același fel vedem că 1 Tesaloniceni 4 este încă în viitor. Următoarele lucruri le spunem tot prin Cuvântul lui Dumnezeu: Domnul Însuși va coborî din cer cu un strigăt poruncitor adresat celor adormiți, cu glasul unui arhangel și cu trâmbița lui Dumnezeu. Atunci cei morți în Hristos vor învia iar cei ce sunt în Hristos și vor fi în viață vor fi schimbați și împreună vor fi ridicați în răpire.

„Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire. Când trupul acesta, supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință.” (1 Corinteni 15:53-54).

La răpirea copilului de parte bărbătească, Mihail și îngerii săi vor da ultima bătălie cu balaurul: „*Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satana, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.*” (Apocalipsa 12:1-12). Chiar la sfârșit, Mihail se va lupta pentru Israel: „*În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de*

strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.” (Daniel 12:1).

În ultimele trei minute ale aceleiași predici, fratele Branham a spus: „**Vreți să aveți parte de răpire? Câți dintre voi sunt interesați de răpire? Spuneți: „ Dumnezeule, aș vrea din toată inima să fiu acolo! ”** Tuturor celor ce susțin că răpirea a avut deja loc în 1963, ar trebui să le fie rușine! Despre Enoh este scris că a umblat cu Dumnezeu. El a avut mărturia că este plăcut lui Dumnezeu și Enoh n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu l-a mutat (Evrei 11). Și totuși acești „răpiți” visători sunt încă aici împreună cu toți cei care îi urmează! Ce făcătură mizerabilă de „răpire”!

Și pretenția că este vorba despre „descoperirea deosebită a celor șapte tunete” este la fel de absurdă. Ceea ce i s-a poruncit atunci lui Ioan este valabil și azi: „*Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!*” (Apocalipsa 10:4). Doar atunci când Domnul coboară ca Înger al legământului, își vor face auzite glasurile lor cele șapte tunete. Dar înainte de asta El va veni ca Mire să-și ia Mireasa Lui acasă. Încheiem aici această temă fără a atinge toate teoriile fără rost despre „parousia” (arătare) și celelalte învățături false. Noi nu am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci noi am crezut Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris. La revenirea iubitului nostru Domn, se vor împlini sută-la-sută toate textele din Scriptură referitoare la acest eveniment. La fel se va întâmpla cu toate celelalte venituri. Amin!

Tot ceea ce privește slujba fratelui Branham s-a împlinit și s-a încheiat. El a fost trimis cu un mesaj care să descopere întregul plan de mântuire și care premerge cea de a doua venire a lui Hristos. Și toți cei ce sunt o parte a Bisericii Mireasă sunt chemați acum afară și pregătiți pentru glorioasa zi a revenirii lui Isus Hristos, iubitul nostru Domn și Mântuitor (Filipeni 2:16). Aceasta înseamnă că Biserica lui Isus Hristos este adusă într-o concordanță deplină cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său în toate punctele, așa cum a fost cu adevărații credincioși de la început. Atunci, chiar la început, nu erau nici frați

mincinoși și nici învățături false; în schimb, Biserica era zidită pe temelia apostolilor și prorocilor. Dumnezeu Însuși așezase în ea slujbele necesare zidirii ei. Fiecare biserică biblică apare în urma unei treziri aduse de Duhul Sfânt, așa ca în ziua de Rusalii și astfel ea însăși devine stâlpul și temelia adevărului. (1Timotei 3:15). Adevărata Biserică este un organism viu, trupul Domnului și El ca și Cap are stăpânirea asupra ei. Așa trebuie să se ajungă acum în restituirea desăvârșită.

Așa a fost mereu: mai întâi a fost vestit Cuvântul adevărat și apoi au venit răstălmăcirile. Domnul este Cel ce seamănă Cuvântul; dușmanul seamănă răstălmăcirile. „*Țarina este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției; neghina sunt fiii celui rău...*” (Matei 13:38). Un adevărat bărbat trimis de Dumnezeu predică Cuvântul; cei ce predică fără să aibă o chemare divină răspândesc răstălmăcirii. Când frații ajung sub o influență greșită și răspândesc învățături străine rezultă întotdeauna despărțiri. Ei își atribuie lor și altora anumite poziții și-i leagă pe oameni de ei înșiși și de învățăturile lor, îndepărtându-i de la Cuvânt și trăgându-i spre propriile lor descoperiri deosebite. Astfel au venit la existență biserici care nu mai sunt în voia și în Cuvântul lui Dumnezeu. Ele nu mai sunt un organism născut prin Duhul ca trup al Domnului, ci o organizație ca toate celelalte. În biserica primară, nu exista decât o biserică locală în fiecare oraș. Toți acești oameni au un lucru în comun cu Iane și Iambre și cu Datan: ei se ridică în mod deschis și batjocoresc pe omul lui Dumnezeu (Numeri 16, 2Petru 2:15). Ei luptă împotriva purtătorului Cuvântului care a fost rânduit de Domnul Însuși. Prin orice mijloace ei încearcă să distrugă influența și reputația lui și-l resping. În această privință, fratele Branham a spus: „**Ei încearcă să distrugă influența; ei încearcă să distrugă totul, pentru că nu este altceva decât invidie. A început în Cain și s-a dovedit a fi invidie; și este același lucru și astăzi când mintea firească, omenească se întâlnește cu cea duhovnicească.**” (18 aprilie 1965).

Aceasta era situația în timpul apostolilor și la fel este până astăzi. Cel mai bun exemplu este Diotref, care nici nu voia să-l primească pe apostolul Ioan (3Ioan). Apostolul a scris: „*Eu n-am*

bucurie mai mare decât să aud despre copiii mei că umblă în adevăr.” (vers. 4). Adevărul rămâne pentru totdeauna adevăr și minciuna rămâne pentru totdeauna o minciună; și numai cel ce este din Dumnezeu ascultă Cuvintele lui Dumnezeu (Ioan 8:47).

Și pentru noi este valabilă avertizarea pe care a dat-o Domnul nostru: „*Băgați de seamă să nu vă înșele cineva.*” Avertizarea Lui este mai actuală ca niciodată: „*Atunci dacă vă va spune cineva: „Iată, Hristosul este aici sau acolo”, să nu-l credeți.*” Și acest Cuvânt trebuie să se împlinească. El este adresat direct celor chemați afară în acest timp, căci aici se spune: „*...până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. Iată că v-am spus mai dinainte. Deci dacă vă vor zice: „Iată-L în pustiu”, să nu vă duceți acolo! „Iată-L în odăițe ascunse”, să nu credeți. Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.*” (Matei 24:23-27). Noi datorăm recunoștința noastră pentru veșnicie lui Dumnezeu pentru Cuvântul Lui clar și adevărat! Și tot poporul să spună: „Amin!”

Prorocul infailibil

„*Atunci Domnul mi-a zis: „Ce au zis ei, este bine. Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu. Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.*” (Deuteronom 18:17-19).

Această făgăduință se referă doar la iubitul nostru Domn și Mântuitor. În gura Lui s-au găsit întotdeauna numai Cuvintele lui Dumnezeu – oriunde și oricând, nicio poveste, nimic personal, nu, numai Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. De aceea este scrisă această avertizare serioasă: „*Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.*” (vers.19).

Ioan Botezătorul a fost întrebat dacă el este *acel* proroc (Ioan 1:21): „Ești prorocul?” Și el a răspuns: „Nu!” În versetul 45 noi găsim răspunsul lui Filip cu privire la *acest* proroc: „Noi am găsit pe *Acela despre care a scris Moise în Lege și Prorocii...*”

Petru a lămurit slujba Domnului pentru evrei cu următoarele cuvinte: „În adevăr, Moise a zis părinților noștri: „Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune. Și oricine nu va asculta de Prorocul acela va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului.” (Fapte 3:22-23).

Ștefan s-a referit la această făgăduință când a vorbit înaintea soborului: „Acest Moise a zis fiilor lui Israel: „Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine: de El să ascultați.” (Fapte 7:37). Isus Hristos, Domnul nostru a trebuit să îndeplinească o slujbă și însărcinare unică, ca Fiu al Omului și ca Proroc. Tot ce a ieșit de pe buzele Lui a fost doar cuvântul infailibil al lui Dumnezeu și nimic altceva. Textul din Deuteronom 18:18-19 nu poate fi aplicat nici unui alt proroc, fie el Moise sau Ilie și nici fratelui Branham.

Să o spunem încă o dată

Domnul Dumnezeu a dat cu siguranță o făgăduință clară referitoare la ultima și cea mai importantă slujbă: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!” (Maleahi 4:5-6).

Pe cât de sigur inimile credincioșilor din Vechiul Testament au fost întoarse la credința copiilor din Noul Legământ prin slujba lui Ioan Botezătorul (Luca 1:16+17), pe atât de sigur inimile copiilor lui Dumnezeu sunt întoarse acum la credința părinților apostolici.

Este un fapt dovedit că Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci (Amos 3:7) și Cuvântul lui Dumnezeu este adevăr în gura unui proroc adevărat (1Împărați 17:24). Tot ceea ce face parte din planul de Mântuire a fost spus dinainte de proroci și Dumnezeu l-a împlinit și-l împlinește până în ziua de azi. Domnul nostru a spus în Luca 24:44, „...că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi.”

Haideți să privim ce se întâmplă în timpul nostru. Desigur, oricine știe că Ioan Botezătorul a fost un proroc făgăduit (Isaia 40:3, Maleahi 3:1, Matei 11:10, Luca 3:1-20). Totuși, noi știm că Dumnezeu a împlinit în timpul nostru făgăduința referitoare la trimiterea unui proroc după modelul lui Ilie înainte de a veni ziua Domnului cea înfricoșătoare (Maleahi 4:5-6).

Această făgăduință este în legătură cu partea planului de Mântuire de la sfârșitul timpului de har și de aceea este evident că era de o importanță vitală ca Domnul nostru să o confirme în Matei 17:11 și Marcu 9:12. Ambele lucruri sunt adevărate: Ioan a venit în duhul și puterea lui Ilie; de aceea Domnul s-a referit la slujba lui ca fiind deja încheiată (Matei 17:12, Marcu 9:13). Cu toate acestea El a vestit de asemenea că venirea prorocului Ilie este la viitor, el fiind acela prin care toate lucrurile urmau a fi reșezate înaintea revenirii Domnului (Fapte 3:17-21). Eu am fost un martor al acestei slujbe unice în adunările din Germania și din SUA.

AȘA VORBEȘTE DOMNUL rostit de el a fost de peste o mie de ori Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. Fără nicio exagerare, se poate spune că nu a fost niciun proroc sau apostol a cărui slujbă să poată fi comparată cu slujba unică a fratelui Branham. Am scris de repetate ori despre aceasta în ultimii patruzeci și patru de ani și am luminat-o din punctul de vedere al Scripturii.

Fratele Branham a întrebat odată: „**Ce este Mesajul?**” El a dat imediat și răspunsul: „**Înapoi la Cuvânt; înapoi la învățătura apostolilor!**”

Una din multele adunări din Africa

În toate orașele credincioșii s-au adunat împreună

O adunare cu frații slujitori în India

O adunare în Filipine la care au participat mulți predicatori

Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Ilie trebuia să vină mai întâi și să așeze din nou toate lucrurile și să le repună în rânduiala lor divină (Matei 17:11). Acesta este un Cuvânt împlinit sub ochii noștri. Deși Dumnezeu l-a luat pe mesager, mesajul a rămas încă cu noi și mi-a fost încredințat prin însărcinare directă din partea lui Dumnezeu. Fratele Branham a văzut trezirea finală care va avea loc în cadrul Miresei înainte de Răpire: „**Însă fiți atenți: Când începe o trezire în Mireasa spirituală, când ea începe să se întoarcă la Cuvântul lui Dumnezeu și să se alinieze după acesta; fiți atenți: atunci veți vedea, că în acel timp iese un mesaj din Scriptură și cuprinde Mireasa.**” (25 noiembrie 1965). Cu adevărat Scriptura se împlinește sub ochii noștri și noi suntem o generație privilegiată care poate fi martoră acum, înaintea revenirii lui Hristos.

Totuși, acum este vorba de cu totul altceva și anume despre înșelăciunea prin care William Branham este prezentat ca Isus Hristos, este divinizat și prezentat ca infailibil; se pretinde chiar că fiecare Cuvânt care a venit de pe buzele lui ar fi Cuvântul lui Dumnezeu. El este subiectul principal al predicilor multor predicatori; da, i se aduce chiar și închinare, așa că ei nu mai predică din Biblie ci numai din predicile lui. Deși vorbesc doar despre „proroc” și despre „mesaj” ei au făcut din el un mesaj cu totul diferit (Galateni 1).

Așa cum este scris despre Ilie, la fel poate fi spus și despre fratele Branham: „*Ilie era un om supus acelorai slăbiciuni ca și noi...*” (Iacov 5:17a). El a fost un soț, a fost tată, a fost o ființă omenească la fel ca oricare dintre noi. Excursiile sale de vânatoare confirmă acest lucru în mod special. Supranaturalul nu a venit de la William Branham, ci de la Dumnezeu Însuși. Răscumpărătorul nostru a spus ca proroc și Fiu al Omului: „*Nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.*” Astfel s-au întâmplat lucrurile în timpul nostru.

La aproape toate serviciile de vindecare fratele Branham menționa Ioan 5:19: „*Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot*

ce face Tatăl face și Fiul întocmai.” Mulți oameni care au participat la serviciile fratelui Branham au fost martori la cât de neajutorat era fratele nostru – în special atunci când se ruga pentru bolnavi. Dar apoi avea loc supranaturalul ca și în slujba Domnului nostru: lumina, stâlpul de foc cobora și îngerul Domnului stătea în dreapta sa și lui i se arătau lucruri din viața particulară a oamenilor pentru care se ruga. El spune în mărturia sa: **„Chiar de la început îngerul Domnului mi s-a arătat și mi-a spus cum să slujesc, că voi vedea o lumină și voi auzi o voce care-mi va vorbi și că voi avea vedenii.”** (Revista „Vocea Oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline”). Nu William Branham făcea aceste lucruri supranaturale, ci Atotputernicul Dumnezeu, singurul Căruia I se cuvine slava în vecii vecilor.

Pe de o parte, noi îl vedem pe fratele Branham ca un proroc prevestit pentru timpul nostru, care a avut o slujbă infailibilă, care a avut vedenii și care putea spune AȘA VORBEȘTE DOMNUL – și așa se întâmpla. Pe de altă parte, el a fost un predicator și, așa cum o spunea el adesea, era doar un om simplu, un păcătos salvat prin har.

Trist este că frații au înțeles greșit și au interpretat greșit afirmațiile sale și fără niciun respect pentru Cuvântul lui Dumnezeu au fabricat diverse învățături nebiblice – întotdeauna cu pretenția: „Așa a spus prorocul!” În acest fel nu numai că au răstălmăcit spre pierzarea lor ceea ce a spus fratele Branham, dar au răstălmăcit și cuvintele Domnului nostru, ale lui Pavel și ale altora care ne-au fost lăsate în Scriptură (2Petru 3:16).

A rândui totu corect

Haideți să facem referire la trei texte din Scriptură pe care fratele Branham le-a menționat cel mai des: Zaharia 14:7, Luca 17:30 și Apocalipsa 10:7.

Prima dată când l-am auzit pe fratele Branham citând textul din Zaharia 14:7 *„spre seară se va arăta lumina”* a fost în 13 august 1955. Noi știm că prin aceasta el înțelegea ultima perioadă profetică a

zilei mântuirii, cea în care trăim noi acum. De la timpul de seară se trece la miezul nopții, când are loc strigarea: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!”

Zaharia 14 ne arată legătura cu Israelul: „În ziua aceea, nu va mai fi lumină; stelele strălucitoare se vor ascunde. Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina. În ziua aceea, vor izvorî ape vii din Ierusalim și vor curge jumătate spre marea de răsărit, jumătate, spre marea de apus; așa va fi și vara și iarna. Și Domnul va fi Împărat peste tot pământul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn, și Numele Lui va fi singurul Nume.” (vers.6-9). Aceste versete sunt în legătură cu Israelul, cu Ierusalimul și cu Domnul care va fi Împărat peste întreg pământul.

Deoarece acesta este un verset profetic și fratele Branham a avut o slujbă profetică, el a aplicat acest Cuvânt Bisericii și slujbei sale. Duhovnicește vorbind, multe lucruri merg în paralel în ce privește Biserica și Israelul.

În Luca 17:20-37, Domnul nostru a făcut un cuprins foarte clar al timpului de sfârșit. El descrie revenirea Sa cu următoarele cuvinte: „Căci, cum iese fulgerul și luminează de la o margine a cerului până la cealaltă, așa va fi și Fiul omului în ziua Sa.” (vers. 24).

Despre perioada de timp de dinaintea venirii Sale, citim următoarele: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului: mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți.” (vers. 26-27).

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau; dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți.” (vers. 28-29).

Fratele Branham a accentuat de nenumărate ori următorul verset: „Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.”

A fost o perioadă de timp în care Noe a predicat și a fost o perioadă de timp în care Lot a fost în Sodoma. În același fel, a fost o perioadă în care s-a desfășurat această slujbă puternică, în timpul căreia Fiul Omului S-a descoperit pe Sine în același fel cum i s-a descoperit lui Avraam și în timpul lui Isus Hristos. Dar apoi a venit o zi în care Noe a intrat în arcă și o zi în care cei doi îngeri l-au scos pe Lot din Sodoma. Noi așteptăm glorioasa zi în care Domnul ne va lua acasă.

„Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.” (Filipeni 1:6).

„Ținând sus Cuvântul vieții; așa ca, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n-am alergat, nici nu m-am ostenit în zadar.” (Filipeni 2:16)

„Vă spun că, în noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat, și altul va fi lăsat; două femei vor măcina împreună: una va fi luată, și alta va fi lăsată. Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat, și altul va fi lăsat.” (Luca 17:34-36). O, cât de clar este Cuvântul lui Dumnezeu atunci când ne este descoperit prin Duhul Sfânt!

Din păcate, mai există o lipsă de claritate cu privire la Apocalipsa 10:7 și la „al șaptelea înger” menționat în acest verset. Și totuși, după citirea celor două capitole anterioare, fiecare ar trebui să înțeleagă că acest „al șaptelea înger” aparține celor șase îngeri dinainte care sună din trâmbițele lor unul după altul în timpul celei de a șaptea peceți (Apocalipsa cap. 8 și 9). Fratele Branham a spus următoarele despre un „alt înger puternic” care coboară din cer în Apocalipsa 10:1 cu un strigăt puternic ca răcnetul unui leu (Ieremia 25:30, Osea 11:10, Ioel 4:15-16): **„Dacă observați acesta este Hristos, pentru că în Vechiul Testament El era numit Îngerul Legământului și El vine acum direct la evrei...”** (17 martie 1963).

Fratele Branham lămurește mai departe, „**Și aici El se reîntoarce în capitolul 10 după timpul venirii Sale.**” (17 martie 1963).

Atunci se împlinește următorul verset din Scriptură: „...Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului pe care-L doriți; iată că vine – zice Domnul oștirilor. Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului și ca leșia înălbitorului...” (Maleahi 3:1b-2).

Îngerul celei de a șaptea epoci a Bisericii este menționat doar în Apocalipsa 3:14-22 și după aceasta nu se mai vorbește deloc despre el. Acesta a fost ultimul mesaj pentru ultima epocă a Bisericii, care se încheie cu venirea Mirelui pentru Biserica Mireasă, și anume pentru răpire.

În Apocalipsa cap. 8, chiar la deschiderea celei de a șaptea peceți, citim de la versetul 2 despre cei șapte „îngeri cu trâmbițe” care stau înaintea lui Dumnezeu. Ni se spune cu exactitate ce se întâmplă de fiecare dată când un înger sună din trâmbița lui. După ce au sunat toți cei șase îngeri (Apocalipsa cap. 8 și 9), urmează această înștiințare puternică: „Ci, că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi, prorocilor” (Apocalipsa 10:7).

Ori de câte ori fratele Branham a citat versetul 7, el a vorbit despre „taine”, la plural, adesea folosind chiar exprimarea „tainele lui Dumnezeu”. Cu toate acestea, versetul 7 rămâne de neatins ca „taină lui Dumnezeu” la singular și conform mărturiei Sfintei Scripturi, Isus Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită. Încă o dată vedem legătura cu Biserica și cu Israelul. Îl vedem pe cel de al șaptelea înger al Bisericii care, în conformitate cu o vedenie, s-a dus pe 28 februarie 1963 pe munții din Arizona unde i s-au arătat șapte îngeri într-un nor și unde el a auzit șapte detunături puternice. Acolo a primit îndrumări cu privire la deschiderea celor șapte peceți.

Apoi îl vedem pe cel de al șaptelea înger cu trâmbiță și astfel avem împlinirea din Apocalipsa 10:7. Când al șaptelea înger sună din trâmbiță, începe Împărăția de o mie de ani: „*Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: „Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.”*” (Apocalipsa 11:15). Acest lucru este adevărat și sigur. Înaintea acestui eveniment, în Apocalipsa 10:8, lui Ioan i se spune să ia cărticica deschisă din mâna îngerului; el trebuia să o mănânce și să procească din nou despre noroade și neamuri. Da, și cum nu se putea fi mai desăvârșit, cei doi martori apar apoi în Ierusalim (Apocalipsa cap.11) și prorocesc timp de trei ani și jumătate. După încheierea slujbei lor ei sunt uciși și după trei zile și jumătate sunt ridicați la cer într-un nor. Apoi este vestită Împărăția de o mie de ani. Cuvântul lui Dumnezeu este absolut desăvârșit și noi nu putem decât să spunem „Amin”.

A face o slujbă pentru Dumnezeu fără a fi în voia Lui

În una din ultimele sale predici, fratele Branham s-a ocupat de această temă timp de două ore și 29 de minute, în 27 noiembrie 1965 și a accentuat diferența dintre cei ce au primit cu adevărat și duc la îndeplinire o însărcinare și cei care sunt de părere că ei trebuie să ducă la îndeplinire o oarecare însărcinare. Deci, cine este în voia lui Dumnezeu și cine împlinește o însărcinare în voia lui Dumnezeu? Cu siguranță numai acela pe care Însuși Dumnezeu din cer l-a rânduit pentru o slujbă aici pe pământ. Noe, Moise, Ilie, Ioan Botezătorul, Pavel – ei toți puteau spune că au făcut totul în conformitate cu Cuvântul și porunca Domnului (Geneza 7:5, Exod 39:42, 1Împărăți 18:36, Luca 3:2, Fapte 26:16).

Ce se întâmplă în timpul nostru în conformitate cu voia lui Dumnezeu? Odată cu plecarea acasă a fratelui Branham în decembrie 1965 s-a încheiat lucrarea lui Dumnezeu pe pământ? Dar cum a continuat ea după moartea sa? Cine a fost chemat chiar înainte de aceasta? Cine s-a preocupat imediat după înmormântarea fratelui Branham pentru a se asigura că predicile fratelui Branham, care în

acea vreme erau doar pe benzi, vor fi tipărite și publicate? De ce toți predicatorii din cadrul mesajului păstrează tăcerea asupra acestei treceri fără întrerupere? Cine a planificat atunci și a aranjat primele adunări în Europa și în alte țări din lumea întreagă? Cine a fost însărcinat de Dumnezeu Însuși să depoziteze hrana și apoi s-o împartă? Cui i-au fost date îndrumări precise care au venit de pe buzele Domnului Însuși? Și cine a făcut totul întocmai după porunca Domnului în acest timp?

Ce se întâmplă cu cei cărora într-o anumită vreme sau chiar cu zeci de ani mai târziu le-a venit deodată ideea să facă o slujbă pentru Dumnezeu? Sunt publicate volume întregi despre istoria vieții prorocului; sunt scrise cărți care au ca punct central persoana „William Branham”. Avem noi o istorie a vieții Domnului și Răscumpărătorului nostru sau avem un plan de Mântuire? El este menționat la tăierea împrejur a opta zi (Luca 2:28), apoi la vârsta de 12 ani în templu (Luca 2:42) și nu se mai spune nimic până la vârsta de 30 de ani când Și-a început slujba (Luca 3:23). Avem noi vreo carte despre Ioan Botezătorul și istoria vieții lui? Avem vreo carte despre Pavel? Există chiar și un album cu 333 de fotografii prin care se intenționează păstrarea vie a cultului din jurul lui Branham. Și într-o altă carte sunt transcrise interviuri cu 36 de persoane care se referă strict la amintirile despre fratele Branham și perioada de timp până la anul 1965. Ce s-a întâmplat? A fost instituită slăvirea unui om. Nu se aude nimic despre Isus Hristos. Ce au a face toate aceste lucruri cu Dumnezeu și cu adevăratul mesaj? Ceea ce face Dumnezeu în prezent este negat, respins sau ascuns. În acest fel a fost cauzat un haos ireparabil de către cei ce cred că fac o slujbă pentru Dumnezeu fără să fi primit de fapt o chemare și însărcinare directă.

Dumnezeu va face toate lucrurile bine

„Mulțumesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit, că m-a socotit vrednic de încredere și m-a pus în slujba Lui...”
(1Timotei 1:12).

Scriu ca un om care, prin harul Său, a avut trăirea deplină a mântuirii în ziua de Rusalii a anului 1949 în adunarea „Elim” de pe Strada Bach din Hamburg. Scriu ca unul care predică din anul 1952, care traduce predicile fratelui Branham începând cu anul 1959 și care face călătorii misionare în întreaga lume începând cu anul 1964. Scriu ca unul care l-a cunoscut personal pe fratele Branham, care a fost cu el în mașină și a mâncat cu el la masă și care păstrează încă cele 21 de scrisori primite de la el între anii 1962 și 1965. Dar toate aceste lucruri sunt nimic în comparație cu responsabilitatea față de însărcinarea pe care Domnul Însuși mi-a dat-o și pe care fratele Branham a confirmat-o de două ori înaintea unor martori. Eu am dus-o la îndeplinire cu credincioșie și eu sunt recunoscător pentru roadele care au ieșit prin vestirea Cuvântului în cei peste 40 de ani de slujbă.

Ceea ce mă rănește cel mai mult este confuzia fără speranță din mijlocul celor care se referă la fratele Branham. Vrăjmașul a reușit să facă o mare pagubă nu numai în cer, apoi în Grădina Eden și în Israel, ci și în timpul nostru în așa-zisul „mesaj al timpului de sfârșit”. Satan produce întotdeauna distrugerea cea mai mare acolo unde Dumnezeu este într-un mod deosebit la lucru, așa cum a fost la prima venire a lui Hristos atunci când copiii din Betleem și din împrejurimi au fost uciși pentru că fusese făgăduit că Mântuitorul urma să se nască în Betleem (Mica 5). Și în Biserica nou testamentară și-a făcut el lucrarea de distrugere în timpul epocilor Bisericii: foarte curând învățători falși s-au strecurat cu învățătura lui Balaam și a nicolaiților, apoi Izabela a apărut și a reușit să amăgească pe slujitorii lui Dumnezeu prezentându-se pe sine ca prorociță și învățătoare (Apocalipsa 2:20).

În timpul nostru Satan este pus pe distrugerea Bisericii care a fost chemată afară începând cu slujba fratelui Branham și care încă este chemată afară și călăuzită conform Cuvântului până în această zi. Asupra acestui loc de unde mesajul a fost purtat în toată lumea, vrăjmașul a dat frâu liber mâniei în mod deosebit. Atacul venit din iad s-a petrecut în locul pe care Dumnezeu Însuși l-a desemnat cu scopul depozitării și împărțirii hranei. Începând cu anul 1979 în mod deosebit, cel rău a reușit să aducă multe suflete scumpe sub influența

sa, acestea întorcând mai întâi spatele adevăratei vestiri și apoi și bisericii.

Cu toate acestea, voia desăvârșită a lui Dumnezeu se împlinește mai departe. Adevăratul Său Cuvânt, care a fost purtat în întreaga lume, îndeplinește scopul pentru care a fost trimis în cei aleși, care nu pot fi înșelați. Răscumpărătorul veghează asupra celor răscumparați, Mirele veghează asupra Miresei. Iubitul nostru Domn Își va încheia lucrarea Sa. El va avea o Biserică fără pată și fără zbârcitură. Eu mă țin strâns de făgăduința că la sfârșit o mare mulțime va fi gata pentru răpire, așa cum mi-a fost arătat în ianuarie 1981. Fie ca toate oile rătăcite să găsească drumul înapoi la turmă și la bunul Păstor, astfel ca și ultimii să vină și astfel Mirele să poată veni să-Și ia Mireasa Sa.

Pavel își ia rămas bun

După cele trei călătorii misionare prin Asia și Grecia, Pavel a vrut să exprime cuvintele sale de rămas bun către frați înainte de întoarcerea în Ierusalim și i-a chemat pe bătrânii din Efes la Milet. Acolo el și-a vărsat inima. El cu adevărat le vestise întregul plan al lui Dumnezeu și acum îi îndemna să ia seama asupra lor și asupra turmei peste care Duhul Sfânt îi așezase ca supraveghetori. El îi îndemna să fie veghetori pentru că el știa că se vor ridica din cadrul bisericii frați care vor aduce învățături false cu scopul de a trage ucenici de partea lor și care vor sfâșia turma ca niște lupi.

Apostolul și-a luat rămas bun de la biserica din Roma în Romani 16:24-27, fiind pe deplin conștient de întreaga responsabilitate a vestirii sale; el a menționat taina care a fost ținută ascunsă de la întemeierea lumii și care a fost descoperită acum prin Sfintele Scripturi. Scopul apostolului era, așa cum spusese în Romani 1:5, să lucreze ascultarea de credință printre toți credincioșii din toate neamurile și să prezinte lui Hristos o fecioară curată (2 Corinteni 11), o Biserică fără prihană (Efeseni cap. 5).

La fel am predicat și eu în întreaga lume, timp de aproape 50 de ani, mesajul lăsat nouă, Cuvântul curat al lui Dumnezeu. Cât despre deciziile mele personale, cu siguranță că nu am făcut întotdeauna lucrurile corect, dar sabia Duhului „*care este Cuvântul lui Dumnezeu*” nu s-a depărtat de gura mea în acești mulți ani. Eu am luat Efeseni 6:10-20 ca ghid și mi-am dus la îndeplinire neîncetat însărcinarea pe care mi-a dat-o Domnul. Am îndeplinit cu credincioșie și cerința din 2 Timotei 4:1-5. Domnul a dat aceste versete din Scriptură mai întâi fratelui Branham și mai târziu și mie în Marsilia. Și ceea ce s-a spus mai dinainte aici, a devenit realitate: „*Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor...*” Nici măcar o dată nu am lăsat jos Cuvântul, ci l-am predicat „*la timp și ne la timp*” pentru cei aleși și „*pentru adevărul acesta care rămâne în noi și care va fi cu noi în veac.*” (2Ioan 2).

Acum sunt înaintat în vârstă și nu știu cât voi mai putea să călătoresc în felul cum am făcut-o până acum. De aceea, vreau să-i îndemn pe toți frații slujitori din întreaga lume să fie veghetori, să rămână credincioși în Cuvântul adevărului și să hrănească turma lui Dumnezeu cu hrana duhovnicească curată.

Pot spune împreună cu Pavel „*De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.*” (2Timotei 4:8). Se va fi meritat să fac conform voii lui Dumnezeu tot ceea ce Domnul mi-a poruncit să fac. Eu cred cu tărie acest lucru.

Domnul i-a chemat pe ai Săi din toate națiunile, ei au ajuns să creadă așa cum zice Scriptura, sunt copiii ai lui Dumnezeu spălați în sângele Mielului și sunt călăuziți de Duhul Sfânt în tot adevărul. Ei sunt născuți din nou la o nădejde vie, sunt înnoiți prin Duhul Sfânt, au trăit neprihănirea deplină și sunt fără vină înaintea lui Dumnezeu. Satan, pârâșul fraților, este învins și credința noastră este biruința care l-a biruit pe el și întreaga lume.

Suntem în timpul de sfârșit El este aproape să vină

În Matei 24, Marcu 13 și Luca 21 primim o privire mai adâncă în evenimentele timpului de sfârșit. Acolo se vorbește de războaie, cutremure, foamete și ciumi din care multe au fost și în anul 2010.

Cutremurul devastator din 12 ianuarie din Haiti a curmat 300.000 de vieți și condițiile de acolo au dus la apariția unei epidemii de holeră care a cauzat moartea a peste 1000 de oameni. Pe 27 februarie, un alt cutremur a ucis sute de oameni în Chile. Valul tsunami care a urmat a devastat regiunea de coastă.

Luna martie a venit cu erupția vulcanului din Islanda; norul de cenușă care a urmat a paralizat activitatea pe aeroporturile din Europa.

În august a venit inundația din Pakistan în care 1100 de oameni au murit și milioane au rămas fără case.

Ca oricare alt război, războiul din Irak a fost fără sens și mulți soldați irakieni și americani și-au pierdut viața. Ce mare necaz a adus acest război poporului irakian! De asemenea Afganistanul, Kirghistanul și alte teatre de război trebuie și ele menționate.

Ultimele vești despre catastrofe ne vin din Indonezia, unde aproape simultan a erupt Vulcanul Merapi înalt de 3000 de metri din Insula Java și un cutremur a lovit Sumatra, ceea ce a declanșat un val tsunami. În regiunea din jurul Muntelui Merapi, 6000 de oameni au murit în puternicul cutremur din timpul erupției din anul 2006. Erupții vulcanice au fost înregistrate și în Filipine.

Apoi avem și încălzirea globală, schimbarea climei, care au adus pe de o parte secetă și pe de altă parte inundații, uragane și vreme rece. Toate lucrurile își urmează cursul și întreaga lume este cu sufletul la gură pentru lucrurile care vor urma. Este timpul de sfârșit și

toate acestea au fost prezise; sunt o parte a ordinii în care se desfășoară evenimentele din timpul de sfârșit. Cu toate acestea, nu trebuie să disperăm pentru că atunci „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.*” (Luca 21:28). Domnul Însuși a spus-o în felul acesta.

La sfârșitul acestui an

Anul care a trecut a fost un an extrem de binecuvântat. Dumnezeu a dăruit din nou har ca să pot predica scumpul și sfântul Său Cuvânt în următoarele țări: Tailanda, Laos, Cambodgia, Peru, Haiti, Pakistan, Ucraina, Singapore, Australia, Noua Zeelandă, Burkina Faso, Nigeria, Togo, Gabon, Congo, Zambia, Africa de Sud, România, India, Nepal, Malaiesia, Filipine. Peste 120.000 de oameni au fost prezenți doar în adunările din Africa. Unele adunări au fost ținute în săli de conferințe cu mii de participanți, iar unele predici au fost transmise în întreaga țară astfel că alte milioane de oameni au auzit Cuvântul acestui ceas, Evanghelia veșnic valabilă.

Numai cu companiile aeriene Lufthansa și Star Alliance am avut 64 de zboruri, până la sfârșitul lunii noiembrie; la acestea se adaugă călătoriile din interiorul țărilor cu Air France, Emirates și alte companii aeriene.

Cele câteva țări pe care nu am fost încă în stare să le vizitez personal sunt ajunse prin transmisiile noastre directe pe Internet din primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni. În primul sfârșit de săptămână al lunii noiembrie, 677 de computere din 76 de țări au fost conectate la transmisia noastră. În acest fel persoane individuale sau grupuri, chiar biserici întregi, care nu pot participa în mod personal, pot urmări aceste adunări. În Australia, Noua Zeelandă, Canada, SUA și Rusia ca și în unele țări din America de Sud avem de asemenea transmisii radio și TV.

Eu mi-am făcut partea mea iar voi, scumpii mei frați și surori, ați contribuit cu partea voastră de rugăciuni și daruri de bunăvoie și Domnul Dumnezeu a dăruit harul Său peste măsură. Este mare lucru să fii martor cum Duhul Sfânt călăuzește prin descoperire în învățatură și cunoștință, chiar în tot adevărul pe întreg pământul.

Privim cu încredere în viitor, căci știm că fiecare lună și fiecare zi ne aduc tot mai aproape de marele eveniment pe care îl așteptăm și după care tânjim. Nu va mai fi mult și vom putea spune, „*Toate le face de minune.*” (Matei 7:37).

Pentru anul 2011, vă urez tuturor, iubiții mei frați și surori, cele mai bogate binecuvântări din adâncul inimii mele.

Din însărcinarea Lui,

Bro. Frank

Puteți să ascultați on line prin internet adunările noastre lunare în primul week-end al fiecărei luni – sâmbăta la ora 19:30 și duminica la ora 10:00 ora Europei Centrale (ora 20:30 și 11:00 pentru România). Predicile pot fi ascultate în limba română. Să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent conform planului Său de mântuire!

Pagina Misiunii din Krefeld
<http://www.freie-volksmission.de>
E.Frank@freie-volksmission.de

Telefon: +49.2151.545151
Fax: +49.2151.951293

Dacă doriți să primiți literatura noastră
puteți scrie la adresa de mai jos:

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

© autor și editor E. Frank

